

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.465 van 10 november 1999
in de zaken A. 84.910/X-9019.**

In zake : 1. Paul JAMBERS,
2. Herbert MÖCKING,
3. Bert DE HAES,
4. Pierre VAN UTTERBEECK,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat H. STRYCKERS,
kantoor houdende te 3510 HASSELT,
Diestersteeweg 198-200

tegen :

1. de gemeente DUFFEL,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat E. PLAVSIC,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Oudaan 22-24.

tussenkomen de partij :

de v.z.w. EMMAUS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Paul JAMBERS, Herbert MÖCKING, Bert DE HAES en Pierre VAN UTTERBEECK op 22 juni 1999 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

1. het besluit van 10 mei 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Duffel waarbij, na intrekking van het besluit van 1 februari 1999 van hetzelfde college houdende afgifte van de bouwvergunning aan de v.z.w. Gezondheidszorg COVABE voor het bouwen van een psychiatrisch verzorgingstehuis met 60 bedden en bijkomende lokalen op een terrein gelegen aan de

Mechelsebaan 220 te Duffel op percelen, kadastraal bekend Sectie D, nrs. 300b, 302d en 320g, aan de v.z.w. Gezondheidszorg COVABE de bouwvergunning wordt verleend voor het bouwen van hetzelfde project op dezelfde percelen, en,

2. het daaraan voorafgaand gunstig advies van 18 december 1998 van de gemachtigde ambtenaar;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. STRYCKERS, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat C. COEN die, loco Advocaat J. VAN GOETHEM verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat E. PLAVSIC, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de v.z.w. EMMAUS met een verzoekschrift van 13 juli 1999 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de v.z.w. Gezondheidszorg COVABE op 27 april 1998 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Duffel een bouwaanvraag heeft ingediend voor het bouwen van een psychiatrisch verzorgingstehuis met 60 bedden en bijkomende lokalen op een terrein gelegen aan de Mechelsebaan 220 te Duffel op percelen, kadastraal bekend sectie D, nrs. 300b, 302d en 320g; dat de te bebouwen percelen volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgesteld gewestplan Mechelen zijn gelegen in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen; dat zij tevens volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 2 mei 1979 goedgekeurd algemeen plan van aanleg zijn gelegen in "dienstverleningsgebied"; dat de gemachtigde ambtenaar op 18 december 1998 een voorwaardelijk gunstig advies heeft uitgebracht; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Duffel bij besluit van 1 februari 1999 de bouwvergunning aan de v.z.w. Gezondheidszorg COVABE heeft verleend; dat dit besluit onder meer overweegt dat de bestemming volgens het gewestplan Mechelen "dienstverleningsgebied" is; dat verzoekende partijen op 23 april 1999 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging evenals een beroep tot nietigverklaring van dit besluit hebben ingesteld (zaak A. 83.714); dat het college van burgemeester en schepenen bij afzonderlijke besluiten van 10 mei 1999 voormeld besluit van 1 februari 1999 heeft ingetrokken op grond van de overweging "dat het perceel gelegen is in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare

nutsvoorzieningen en niet in een dienstverleningsgebied", en "dat het om reden van deze administratieve vergissing, aangewezen is de op 1 februari 1999 onder nr. 1998/82 door het schepencollege van Duffel afgeleverde bouwvergunning in te trekken en te vernietigen", en de bouwvergunning opnieuw heeft verleend op grond van het in deze beslissing aangehaalde beschikkend gedeelte van het gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar van 18 december 1998, mits "alle voormelde voorwaarden zoals hoger aangehaald in het advies van de gemachtigde ambtenaar (na te leven)"; dat verzoekende partijen op 22 juni 1999 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging evenals een beroep tot nietigverklaring van voormeld besluit van 10 mei 1999 houdende afgifte van de bouwvergunning hebben ingesteld;

Overwegende dat verzoekende partijen ter terechtzitting nieuwe stukken hebben neergelegd; dat de tussenkomende partij terecht opwerpt dat de rechten van verdediging vereisen dat deze stukken voorafgaand aan de terechtzitting aan de overige partijen worden meegedeeld op een voor hen nog nuttig ogenblik; dat de verzoekende partijen niet betwisten dat dit niet is gebeurd; dat de door verzoekende partijen ter terechtzitting neergelegde stukken om deze reden alleen reeds uit de debatten worden geweerd;

Overwegende dat de eerste verwerende partij en de tussenkomende partij opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekers in een eerste middel aanvoeren dat "de bestreden vergunning, minstens het voorafgaandelijk advies van de gemachtigde ambtenaar steunt op een bestemmingsvoorschrift van het gewestplan Mechelen en het daarop in overeenstemming gebracht Algemeen Plan van Aanleg van de gemeente Duffel van 2 mei 1979, welke werden vastgesteld met schending van artikel 7, vijfde en zesde lid en 11 § 3 en 4 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 en schending van artikel 43, § 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996";

Overwegende dat verzoekende partijen in hun uiteenzetting van het middel betogen dat het bestreden besluit en het voorafgaandelijk advies van de gemachtigde ambtenaar hun rechtsgrond vinden in het bestemmingsvoorschrift "gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen" (artikel 17, 6.2., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen), dat krachtens artikel 159 van de Grondwet de onwettigheid van een in een gewestplan vastgesteld bestemmingsvoorschrift kan worden ingeroepen ter ondersteuning van een annulatieberoep gericht tegen de beslissing waarbij een bouwvergunning op grond van dat bestemmingsvoorschrift wordt verleend, dat het ontwerp-gewestplan Mechelen, vastgesteld bij ministerieel

besluit van 15 februari 1974, de bouwpercelen bestemde tot landelijk gebied (artikel 10, 4.0., van het koninklijk besluit van 28 december 1972), dat tijdens het openbaar onderzoek over dit ontwerp-gewestplan geen particuliere bezwaren werden ingediend, dat de gemeenteraad van Duffel op 25 november 1974 volgend advies heeft verleend :

"IV. De bufferzone voorzien tussen de Zandstraat en de Antwerpse Waterwerken, dient doorgetrokken te worden tot de spoorweg Antwerpen-Brussel",

dat de gemeenteraad aldus adviseerde de op het ontwerp-gewestplan voorziene "brede" bufferzone ten westen en ten noorden van het woongebied van de Zandstraat uit te breiden met het gebied van de Mostaardpot, dat het Ministerie van Volksgezondheid en het Gezin op 10 maart 1975 volgend advies heeft uitgebracht :

"Betreffende punt 4 lid 1 : wordt bijgetreden in zoverre de agrarische uitbatingen in dit gebied verder kunnen bestaan. Eventueel kan de bufferzone rond de AWW aangegeven worden als bosgebied",

dat het advies van de regionale commissie van advies, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 september 1976, luidt als volgt :

"(142)

- a. Gemeenteraad van Duffel, punt 4, lid 1.
- b. De bufferzone, voorzien tussen de Zandstraat en de Antwerpse Waterwerken, dient doorgetrokken tot de spoorweg Antwerpen-Brussel.
- c. Gunstig advies met dien verstande dat de bufferzone en de aangehaalde gronden aangegeven worden als bosgebied.

De gronden in de omgeving van de Mostaardpothoeve aanduiden als gebied voor gemeenschapsvoorzieningen",

dat het gewestplan Mechelen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976, het gebied bestemt tot gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen (artikel 17, 6.2., van het koninklijk besluit van 28 december 1972), dat de bestemmingswijzi-

ging van het betrokken gebied van landelijk gebied in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen niet het gevolg is van een der aangehaalde adviezen, dat de regionale commissie van advies, ongeacht haar eigen bevoegdheid om zelf bestemmingsvoorstellen te formuleren aan de Koning, niettemin de wettelijke verplichting had voornoemde adviezen te onderzoeken en te beantwoorden waarom deze adviezen niet in aanmerking werden genomen, i.c. de redenen aan te geven waarom ter plaatse geen bufferzone in aanmerking kon worden genomen maar wel een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, dat het voorstel tot het doortrekken van de brede bufferzone het gehele gebied van de Mostaardpot betrof en niet slechts het doortrekken van de smalle strook van 50 m ten noorden van het woongebied, dat daar waar geen woongebied voorzien werd, nl. ten westen van de Zandstraat, de bufferzone in het ontwerp-gewestplan 150 tot 170 m bedraagt, dat indien de gemeente enkel de doortrekking van een 50 m brede bufferzone zou hebben beoogd, zij logischerwijze en consequent geadviseerd zou hebben het gebied van de Mostaardpot als zone voor gemeenschapsvoorzieningen te bestemmen met in het noorden een smalle bufferzone, hetgeen niet is gebeurd, dat bovendien de regionale commissie van advies op geen enkele wijze heeft aangegeven waarom het uitzonderlijke karakter van het gebied, dat in het ontwerp-gewestplan als landelijk gebied en door de gemeente als bufferzone werd voorgesteld, niet geschikt zou zijn voor deze bestemmingen, en evenmin de feitelijke gegevens heeft getoetst welke bestaan uit de bijzondere karakteristieken van het gebied aan haar eigen voorstel tot gebied voor gemeenschapsvoorzieningen, zodat dit voorstel zondere enige feitelijke grond is geformuleerd;

Overwegende dat artikel 9, derde tot en met zevende lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende

organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, dat krachtens artikel 13 van dezelfde wet eveneens toepasselijk is op het gewestplan, luidt als volgt :

"Het ontwerp wordt voorlopig vastgesteld door de Minister, die de Gouverneur van de provincie belast met de zorg van een openbaar onderzoek. Dit wordt aangekondigd door aanplakking in elke van de bij het streekplan betrokken gemeenten door een bericht dat driemaal in het Belgisch Staatsblad, in drie bladen van de hoofdstad en zo mogelijk, in drie bladen van de streek wordt geplaatst, alsmede door een bericht dat driemaal door het Nationaal Instituut voor Radio-Omroep wordt uitgezonden.

Na de aankondiging wordt het ontwerpstreekplan gedurende negentig dagen ter inzage gelegd in het gemeentehuis van elke der bij het streekplan betrokken gemeenten. Het begin en het einde van deze termijn worden in de aankondiging aangegeven.

De bezwaren en opmerkingen worden vóór het einde van die termijn schriftelijk ter kennis gebracht van de Gouverneur. De Bestendige Deputatie van elke der betrokken provincies en de gemeenteraad van elke der betrokken gemeenten dienen de Gouverneur van advies binnen zestig dagen na het einde van de bovenbedoelde termijn. Indien de bestendige deputatie of de gemeenteraad binnen die termijn geen advies geven, worden zij geacht een gunstig advies te hebben uitgebracht. Het ontwerpplan wordt samen met de bezwaren, opmerkingen en adviezen voorgelegd aan de Regionale Commissie van advies, die advies uitbrengt binnen negentig dagen na ontvangst van het dossier. Het dossier wordt, na het verstrijken van de termijn, door de Gouverneur aan de Minister doorgezonden. Wanneer een streek zich over verscheidene provincies uitstrekt, oefent iedere Gouverneur, in zijn ambtsgebied, de in dit artikel omschreven bevoegdheden uit.

De Koning stelt het plan vast nadat de Ministerraad erover beraadslaagd heeft.

Wanneer de Koning afwijkt van het advies van de Regionale Commissie van advies, dient zijn beslissing met redenen omkleed te zijn";

Overwegende dat de regionale commissie van advies derhalve krachtens voormeld artikel 9, vijfde lid, de wettelijke opdracht heeft advies uit te brengen zowel over de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren en opmerkingen en over de adviezen van de gemeenteraden, de federatieraden en de bestendige de-

putatie, als over de bepalingen van het voorlopig vastgesteld ontwerpgewestplan; dat zij derhalve bevoegd is om op eigen initiatief wijzigingen aan het ontwerpgewestplan voor te stellen;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat het ontwerpgewestplan Mechelen, vastgesteld bij ministerieel besluit van 15 februari 1974, een circa 50 m brede strook gelegen tussen de Nete, het pompstation en het woongebied rond de Zandstraat, bestemt tot bufferzone, en het gebied omsloten door het woongebied rond de Zandstraat, de Mechelsebaan, de spoorlijn Antwerpen-Brussel en de Antwerpse Waterwerken, tot landelijk gebied; dat het advies van de gemeenteraad van Duffel, met name "(d)e bufferzone voorzien tussen de Zandstraat en de Antwerpse Waterwerken dient doorgetrokken tot de spoorweg Antwerpen-Brussel", in tegenstelling tot hetgeen verzoekers aanvoeren, op het eerste gezicht niet zo kan worden begrepen dat de gemeenteraad adviseert het ganse landelijke gebied tot aan de Mechelsebaan tot bufferzone te bestemmen, maar dat hij slechts heeft geadviseerd de smalle bufferzone die reeds op het ontwerpgewestplan was voorzien, door te trekken tot de spoorlijn Antwerpen-Brussel; dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de regionale commissie van advies het betreffende advies van de gemeenteraad gunstig heeft geadviseerd "met dien verstande dat de bufferzone en de aangehaalde gronden aangegeven worden als bosgebied"; dat het advies van de regionale commissie van advies om de gronden in de omgeving van de Mostaardpothoeve aan te duiden als gebied voor gemeenschapsvoorzieningen bijgevolg niet in tegenspraak lijkt met het advies van de gemeenteraad van Duffel; dat het advies van het Ministerie van Volksgezondheid en Gezin enkel betrekking lijkt te hebben op het gebied dat de gemeenteraad van Duffel adviseert tot bufferzone te bestemmen; dat het advies van de regionale commissie van advies, nu het niet in tegenspraak lijkt te zijn met het betreffende

advies van de gemeenteraad van Duffel, evenmin in tegenspraak lijkt te zijn met het advies van het Ministerie van Volksgezondheid en Gezin, te meer daar het blijkt in te gaan op het advies van dit Ministerie om deze bufferzone aan te geven als bosgebied; dat anderzijds geen wettelijke bepaling lijkt voor te schrijven dat wanneer de regionale commissie van advies op eigen initiatief wijzigingen aan het ontwerp-gewestplan voorstelt, zij deze voorstellen met redenen moet omkleden; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekers in een tweede middel de schending aanvoeren van "de algemene motiveringsverplichting en in het bijzonder van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 43 en 44 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, en van het decreet op het behoud van monumenten en landschappen, het koninklijk besluit van 26 maart 1976 houdende de bescherming van de Mostaardpothoeve als geklasseerd monument, samen met de beginselen van behoorlijk bestuur en van het redelijkheidsbeginsel";

Overwegende dat verzoekers in een eerste onderdeel aanvoeren dat de gemachtigde ambtenaar in zijn advies stelt "dat een van de ingediende plannen afwijkende terreinorganisatie en terreininrichting dient opgemaakt te worden, zowel uit hoofde van de stedenbouwkundige aanvaardbaarheid van het project zelf, als om redenen van integratie in de ruimere omgeving, waarmee aangegeven wordt dat de voorliggende plannen niet voldoen aan deze wettelijke vereisten", dat "de voorwaarden opgelegd in het advies van de gemachtigde ambtenaar (...) als essentieel (worden) omschreven en (...) niet (kunnen) worden opgelegd of afgedwongen zonder dat de vergunningaanvrager nieuwe plannen voorlegt, zonder de beginselen van behoorlijk bestuur te

schenden", en dat "zonder in concreto de aldus gewijzigde plannen te kunnen beoordelen, (...) niettemin het project (wordt) vergund aan de hand van de oorspronkelijk ingediende plannen, hetgeen bovendien een schending uitmaakt van artikel 44, § 2 van het coördinatie-decreet";

Overwegende dat verzoekers in een tweede onderdeel van het middel aanvoeren dat de Mostaardpothoeve "bij koninklijk besluit van 26 maart 1976 (werd) gerangschikt als beschermd monument", dat het advies van de gemachtigde ambtenaar dienaangaande stelt :

"de betreffende percelen behoorden oorspronkelijk bij de 'Mosterdpothoeve'. Deze voormalige hoeve (oorspronkelijke functie : boerderij), ligt op meer dan 180 meter verwijderd uit het actuele bebouwingsvoorstel. Gelet op deze afstand, gelet op de omgeving en gelet op het ingediende bebouwingsvoorstel, is deze hoeve niet relevant voor de beoordeling van voorliggende bouwaanvraag",

dat de gemachtigde ambtenaar de bestaanbaarheid en verenigbaarheid van het project met de onmiddellijke omgeving beoordeelt zonder enige vermelding van het beschermd karakter van deze hoeve en zonder het vereiste advies van de afdeling Monumenten en Landschappen, en dit gerangschikt monument zelfs als irrelevant beschouwt, in strijd met ieder wettelijk en feitelijk gegeven;

Overwegende, wat het eerste onderdeel van het middel betreft, dat het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar luidt als volgt :

"De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het gewestplan.

De aanvraag kan worden aanvaard, op voorwaarde dat de bestaande ruimtelijke kwaliteiten optimaal behouden blijven en een meerwaarde blijven behouden na de realisatie, maar eveneens ten voordele van deze realisatie zelf. Dit betekent dat de inspanningen inzake aanplantingen (hoogstammig en laagstammig), inzake terreinorganisatie en terreininrichting moeten

worden opgedreven. Dit zowel uit hoofde van de stedenbouwkundige aanvaardbaarheid van het project zelf, als om redenen van integratie in de ruimere omgeving, alsmede vanuit de noodzaak tot het leveren van een constructieve bijdrage (in kwaliteit) in deze omgeving. Daarom dient de aanvrager te voldoen aan de volgende voorwaarden :

1. de gevraagde terreinverhardingen (rond het gebouw) mogen niet worden uitgevoerd;
 - de oppervlakte aan terreinverhardingen (wegen/parkings) is onaanvaardbaar groot; deze verhardingen hypothekeren (onnodig) de noodzakelijke tuinaanleg en groenaanplantingen;
 - de aan te leggen parking vormt een lineaire versterking met de voorliggende weg; ruimtelijk is dit onaanvaardbaar, omdat zowel de functie 'parking' op zich, als de versterking ervan langsheen de straat, een zeer onfraaie bijdrage levert naar het straatbeeld;
2. de aanvrager moet, vóór de in gebruik name van het gebouw of van een deel ervan, binnen een wettelijke aanvraag-procedure een gecorrigeerde ontsluiting en inrichting van het eigendom voorleggen, eventueel met inbegrip van de aangegeven latere fase; dit voorstel moet meer aandacht schenken aan integratie in de omgeving, hoog- en laagstammen en groenschermen, met een minimum aan parkeervoorzieningen en terreinverhardingen; de op dat ogenblik te vergunnen inrichtingswerken moeten daadwerkelijk worden uitgevoerd;
3. rondom het gebouw en vóór de in gebruik name ervan, moeten minimum 3 meter brede groenschermen worden aangeplant en verder worden onderhouden, teneinde het gebouw optimaal in de omgeving te integreren; deze groenschermen moeten bestaan uit voldoende streekeigen hoogstammen, aangevuld met een voet van streekeigen struiken of heesters;
4. de gevelbaksteen moet een genuanceerde, zachte rode kleur hebben, van donkere tint";

Overwegende dat de bestreden bouwvergunning door het college van burgemeester en schepenen werd verleend mits "alle vermelde voorwaarden zoals hoger aangehaald in het advies van de gemachtigde ambtenaar (na te leven)"; dat de bouwvergunning tevens oplegt dat "voor het in gebruik nemen van het gebouw (...) een nieuw terreinaanlegplan voor goedkeuring (moet) voorgelegd worden";

Overwegende dat uit de voorwaarden van voormeld advies van de gemachtigde ambtenaar, overgenomen en uitdrukkelijk bevestigd in de bouwvergunning, op het eerste gezicht blijkt dat de op de bouwaanvraag aangegeven terreinorganisatie en terreininrichting niet werden vergund, maar het voorwerp moeten uitmaken van een nieuwe bouwaanvraag; dat het eerste onderdeel van het middel in de huidige stand van het geding feitelijke grondslag mist; dat het niet ernstig is;

Overwegende dat, wat het tweede onderdeel van het middel betreft, het middel in de huidige stand van het geding niet ontvankelijk is *obscuri libelli* in zoverre de schending wordt aangevoerd van het decreet op het behoud van monumenten en landschappen, het koninklijk besluit van 26 maart 1976 en de beginselen van behoorlijk bestuur; dat immers niet nader is omschreven welke bepaling van voornoemd decreet, koninklijk besluit of beginsel van behoorlijk bestuur zou zijn geschonden en waarin deze schending zou zijn gelegen; dat verzoekers niet aangeven op grond van welke wettelijke bepaling de bouwvergunning moet vermelden dat de op meer dan 180 meter afstand gelegen "Mostaardpothoeve" een beschermd monument is, en over de bouwaanvraag een "advies van de afdeling Monumenten en Landschappen" vereist is; dat ook het tweede onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekers in een derde middel de schending aanvoeren "van het koninklijk besluit van 10 juli 1990 houdende vaststelling van de normen voor de bijzondere erkenning van psychiatrische verzorgingstehuizen", dat de bestreden bouwvergunning de oprichting beoogt van een psychiatrisch verzorgingstehuis met 60 bedden en aldus valt onder de bepalingen van het koninklijk besluit van 10 juli 1990 houdende vaststelling van de normen voor de bijzondere erkenning van psychiatrische verzorgingstehuizen, dat dit besluit

bepaalt dat nieuwbouw ten behoeve van de beoogde uitbreiding buiten de campus van een psychiatrisch ziekenhuis moet worden gevestigd en moet aansluiten bij de lokale leefgemeenschap, hetgeen in casu niet het geval is aangezien de ligging van het gebied Mostaardpot zeer excentrisch is ten opzichte van de woonkernen van de gemeente Duffel, op meerdere kilometers afstand van de lokale leefgemeenschap, en feitelijk afgesneden van het residentiële centrum van de gemeente door de Nete en de spoorlijn Antwerpen-Brussel;

Overwegende dat het koninklijk besluit van 10 juli 1990 houdende vaststelling van de normen voor bijzondere erkenning van psychiatrische verzorgingstehuizen, geen betrekking lijkt te hebben op de door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, vastgestelde procedure tot afgifte van de bouwvergunning; dat het middel niet dienstig lijkt te zijn; dat het niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. EMMAUS in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijftienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien november 1900 negenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.